

I ara ve el millor, ens faltava el que més punts tenia, una cosa que tampoc sabia el que era, però com teníem a Anna, l'amiga dels animals, va pensar que el "Panzero" en tenia una de fura. Vam anar a la llar dels jubilats a buscar-lo, però no estava, al Frankfurt i al Bar Les Coves i tampoc, però allà el tio Viol ens va dir que el "Panzero" l'havia venuda i que el "Fidever" en tenia una i corrent a sa casa que vam anar.

Al mateix temps que arribàvem, un altre equip que tocava la porta, vam tindre sort perquè no hi havia ningú, i cap al taller que vam anar i tampoc estava. Ja teníem les esperances perdudes i quasi era ja l'hora d'acudir a la placeta Cervantes quan vam vore el 4L de José Manuel davant de sa casa. Les seues paraules van ser estes:

- "Vosaltres també voleu la fura veritat?, doncs jo us la deixo però la teniu que agarrar vosaltres perquè mossega".

Anna tota emocionada va dir: "¡Tranquils jo em pose un guant i l'agarre sense cap problema!", i així ho va fer. Jo de temor que li tenia no vaig arribar ni a veure-la.

Finalment Sebastià, Brigi, Anna, la fura amb el cascabell, el banastell, la sendera, totes les altres coses, cinc minuts de retràs, la Panda i jo vam arribar a la placeta. Mentre Anna i Sebastià anaven mostrant totes les coses que ens havien demanat. Brigi i jo vam fer un morteret d'all-i-oli, per a xuplar-se els dits que de fet el jurat així ho va fer per a provar-lo.

Vam saber de seguida que dels 13 equips que hi havien, érem els segons, ja que la fura només la van portar l'equip de Jose, Manolo, Juanan i Santi i el nostre. Amb dos-cents punts menys ja que vam preferir perdre cinc minuts i aconseguir l'animal. Nerviosos i acolorats tots davant dels seus vehicles i comença la segona etapa. Ens vam organitzar les feines i a mi em van deixar a ca meua, vaig buscar el meu babero de pàrvuls que el tenia a mà, ja que de tant en tant ma mare li'l fica al meu nebotet. Per a dama ja era jo prou bona amb la meua banda i el meu programa de festes.

Entre el meu germà i jo a ma mare la vam capitombar dient-nos on podíem trobar a casa baberos, fotos, programes, bandes, etc..

Vaig pensar que l'últim programa de festes de la joventut era el d'enguany ja que podia ser en segona intenció i també el vaig agarrar, encara que després no va valer.

Tot el que podia aconseguir de ca meua a les meues mans i a buscar als meus companys. Brigi conduint la Panda amb un domini de professional ens va portar fins a la Font de Company. ¡¡Vaja!! no vam tindre picardia i vam anar massa tard, perquè les botelles roges tenien més punts que les verdes i les blaves, però Sebastià sense dubtar gens es va llevar les espadenyes i la bata de perruquer i a la font va parar a per la botella verda.

Vam fer recompte del que ens faltava i Sebastià va anar a pel cartell de motocros a ca Rocher, Brigi i Anna no havien aconseguit trobar els recordatoris de la comunitat i van seguir a buscar-los i jo vaig anar al "Museu Almiraz" a pel programa. No va caler ni demanar-lo només entrar Sara ja tenia el braç estirat per a donar-me'l. Per a més "inri" el babero de Sebastià tenia el nom descosit i ací la brodadora oficial amb un sol que torrava pardalets, davant el que era l'estanc de Montull, agulla i fil i amb punt de creu brodat S.S., que per cert em va quedar de categoria. Quan van tornar a buscar-me em van dir que Jorge el Cegato els havia dit els m' de la piscina menuda, aleshores ja ho teníem tot.

Tots a la Panda i cap a la llar dels jubilats, totes les comprovacions que van fer falta inclòs algunes rissotades amb alguns recordatoris de comunitat, i a ballar "La Paloma", que per cert va ser d'allò més divertit. Una esplanada de gent intentant aprendre els passets d'aquest ball i finalment forts aplaudiments per a tots.

En aquest moment no sabem quina puntuació podríem tindre

perque van haver coses que no van valer, però per a nosaltres no tenien importància els punts, només volíem proves i més proves per a seguir buscant coses i seguir disfrutant tant com ho estavem fent.

Noves instruccions i ara si que ve "Lo + canyero del rallye": La 3ª etapa.

Moltes de les coses que ens demanaven jo les tenia a casa i Anna també, aleshores vam deixar a Anna i a Sebastià als quatre cantons i "Niki Lauda" i jo vam anar a ca meua. Pel camí vam veure a Jacobo i li vam preguntar si tenia catiusques i vam anar a la papereria a buscar-les.

Mentre Brigi i jo buscàvem pel meu armari minifaldes i tops i ens ho posàvem, el meu pare em recordava que en el magatzem hi havien unes catiusques i ma mare em deia que Pepita la de "Milio el Marqués" tenia una pulsera per al reuma. Ulleres en mà, llavis pintats i les dos mudadetes vam baixar a ca Fina la del Colero a demanar-li si tenia pitos dels xiquets però no els va trobar....

Quan vaig entrar al magatzem a per les catiusques el meu germà ja les portava ficades, aleshores li vaig preguntar a Manolo el de les biguetes si en tenia ¡Quina passada un 43 per al meu 37!, menys mal que després les vaig canviar amb Sebastià. Brigi va anar a la consulta a per guants i mentre jo vaig partir una vara per a tindre dos bastons.

Van arribar Anna i Sebastià i estaven de molt bon vore sobretot ell, i ja portava els pitos i les flors i com a complement original paraguets. La meua veïna Pepita marxava de passeig amb el seu marit i jo la vaig cridar, però amb la pinta que feia no em va conèixer i no em va fer ni cas. Els quatre complets, Avinguda Catalunya avall, raval amunt fins l'arribada a la plaça. Només em cal recordar-ho per a riure.

Tots els equips amb la vestimenta d'allò més original i tots els complements amb la xaranga "Bot i farra" i gotet de sangria cap a la pista la ravaleta. Un cop allí unes paraules d'agraïment per a tots els participants i l'acomiadament fins la mitja part de la revetlla.

Estava a la barra fent-me un cubata quan Fabian i Héctor van pujar a l'escenari, van dir unes paraules i van començar a repartir els premis:

En primer lloc van donar un premi sorpresa per a l'equip més pesat, els guanyadors van ser: Ernesto, Santi del mas de Mosqueri, la seua germana Rosa i Gloria.

Després van lliurar els trofeus per als tres primers classificats:

3r premi per a l'equip que anava en bicicleta: Eva la del Mesón, Laura de Ramón de Condromina, Agustín fill d'Angelita la del Gabrielo i Pau fill de Mª Nieves.

2n premi per a Jose Compendis, Manolo Traca, Juanan el Centener i Santi el panader. Aleshores Brigi de l'altra part de barra em va cridar i em va dir: "si ells són els segons, nosaltres som els primers ¿No?".

Ens vam ajuntar els quatre components de l'equip N° 9 i quan van cridar a **SEBASTIÀ, ANNA, BRIGI i LORENA**, les garretes ens tocaven al cul per a pujar a replegar la nostra merescuda copa i agrair a esta maravillosa junta l'oportunitat d'aconseguir aquest trofeu.

OPINIÓ

Tots saben que sóc molt romancera però sols ho diré una volta:

¡ENHORABONA I MOLTES FELICITATS! a aquesta meravillosa Junta de Jovens que ha aconseguit que la Joventut Covarxina haja gaudit d'uns dies, fora del tòpic, un cap de setmana tan ple d'activitats, tan participatiu i tan de ... no ho deixeu, eh!!!

Podria també contar-vos com va ser el correfocs, l'animada actuació de KROMATIC'S, etc., però faria falta un suplement especial per al periòdic TOSSAL GROS.

A reveure.